

Číslo jednací: 7A 301/2011 - 49-50

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Ing. Vierou Horčicovou v právní věci žalobce označeného jako : **Centrum Holdings s.r.o.**, sídlem Dělnická 213/12, Praha 7, (zrušen bez likvidace), proti žalovanému: **Ministerstvo zahraničních věcí České republiky**, sídlem Loretánské náměstí 101/5, Praha 1, zast. Mgr. Jaroslavem Kadlecem, advokátem, sídlem Tábor, Přebrátilská 330, o žalobě proti rozhodnutí ministra zahraničních věcí ze dne 15.8.2011, č.j. 111115-2/2011-TO,

t a k t o :

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d ň ě n í :

Žalobou podanou dne 19.10.2011 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného o odmítnutí požadované informace – výše platu v žádosti specifikovaných zaměstnanců žalovaného.

Dle obchodního rejstříku žalobce Centrum Holdings s.r.o., sídlem Dělnická 213/12, Praha 7, IČ: 25273663, jako zanikající společnost byl zrušen bez likvidace a zanikl v důsledku vnitrostátní fúze sloučením se společností Respekt Publishing a.s., sídlem Pernerova 673/47, Praha 8, IČ: 61457345, jako zanikající společností a společností Economia, a.s., se sídlem Pernerova 673/47, Praha 8, IČ: 28191226, jako nástupnickou společností, na kterou přešlo jmění obou zanikajících společností.

Podle § 61 odst. 1 zákona č. 125/2008 Sb. dochází fúzí sloučením k zániku společnosti nebo družstva nebo více společností nebo družstev a přechodu jmění zanikající společnosti nebo družstva na nástupnickou společnost nebo družstvo; nástupnická společnost nebo družstvo vstupuje do právního postavení zanikající společnosti nebo družstva, nestanoví-li zvláštní zákon něco jiného.

Výpisem obchodního rejstříku má soud za prokázané, že žalobce Centrum Holdings s.r.o. zanikl. Soud tak posoudil, zda jsou dány podmínky univerzální sukcese dle § 107 odst. 2 o.s.ř.

Dle usnesení Nejvyššího správního soudu č.j. 6 A 93/2001-56 (č. 2/2005 Sb. NSS) ... *Právo na informace o životním prostředí (čl. 35 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí) nepřechází na žalobcova právního nástupce. Ztratí-li žalobce za této situace v průběhu řízení způsobilost být jeho účastníkem, soud takovou žalobu pro nedostatek podmínky řízení, která je neodstranitelná a*

brání pokračování řízení, odmítne podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Tento závěr Nejvyššího správního soudu byl potvrzen Nálezem Ústavního soudu sp.zn. II.ÚS 42/05 ze dne 27. 9. 2005.

Soud tak ve shodě s výše uvedenou judikaturou konstatuje, že ztratí-li žalobce v průběhu řízení, tj. v období od jeho zahájení do jeho pravomocného skončení, způsobilost být účastníkem řízení, musí soud posoudit, zda tato skutečnost sama o sobě brání dalšímu pokračování v řízení (§ 107 odst. 1 o.s.ř.); povahou věci se rozumí hmotněprávní povaha předmětu řízení. Podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. soud odmítne žalobu, jestliže nejsou splněny podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný, a nelze proto v řízení pokračovat.

Jelikož procesní nástupnictví je odvozeno od nástupnictví hmotněprávního, bude procesním nástupcem vždy ten, kdo podle hmotného práva převzal právo nebo povinnost, o něž v řízení jde v důsledku některého z případů universální sukcese. Teprve pokud by soud došel k závěru, že povaha věci umožňuje v řízení pokračovat, musel by postavit na jisto, kdo je universálním sukcesorem žalobce. Postup v řízení je dán povahou práv a povinností, které byly předmětem řízení. Rozhodnutí, jež bylo žalobou napadeno, mělo zasáhnout do práva na informace o platu v žádosti uvedených zaměstnanců žalovaného podle zákona o svobodném přístupu k informacím zaručeného čl. 17 Listiny základních práv a svobod.

V oblasti subjektivních práv veřejných platí, že tato práva se zakládají originárně, tedy nikoliv odvozeně, pokud ovšem zákon nestanoví jinak. Znamená to, že práva veřejná netvoří součást práv přecházejících na právní nástupce, ledaže tak stanoví zákon (obdobně se vyjádřil – byť v případě universální sukcese po fyzické osobě v minulosti i Ústavní soud – sp. zn. III. ÚS 66/97). Vyplyvá to z povahy těchto práv, právní nástupce jistě vstupuje do práva svobodného projevu, práva petičního, práva shromažďovacího, sdružovacího či volebního anebo práv hospodářských, sociálních a kulturních – volbu povolání, ochranu zdraví při práci pro některé skupiny osob, ochranu zdraví, právo na vzdělání. Výjimky jsou možné, vždy se však opírají o konkrétní znění zákona: sukcese se připouští a je vysvětlitelná hlavně v případě tzv. správních aktů *in rem*, tj. tehdy, kdy oprávněným či zavázaným se stává každý, kdo se ocitne v určité reálné situaci: stane se vlastníkem pozemku, budovy apod. Obdobně existují některé zvláštní úpravy v oboru živnostenského práva, daní a sociálního zabezpečení. V oblasti práva na informace však žádná pozitivní úprava tohoto typu neexistuje, a to důvodně: toto právo přináleží každému, a je jeho věcí a zájmem, aby je uplatnil. Obdobně stanoví rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30.04.2008, čj. 3 Ads 42/2008 – 75 (č. 7/2008 Sb.NSS), dle kterého : *Jestliže ten, kdo podal u krajského soudu žalobu proti rozhodnutí správního orgánu o vině za spáchání správního deliktu a o uložení správní sankce, v průběhu tohoto řízení zemřel, nemůže soud v řízení pokračovat s procesním nástupcem (§ 64 s. ř. s.; § 107 odst. 1, 2 o. s. ř.), protože to povahu věci neumožňuje.*

Městský soud v Praze si je vědom, že rozhodování Nejvyššího správního soudu ohledně výkladu nástupnictví žalobce v řízení o žalobě dle zákona o svobodném přístupu k informacím není jednotné (např. NSS č.j. I As 60/2009-168), avšak soud má za to, že právo na informace jako veřejné subjektivní právo v důsledku své povahy i vázanosti na osobu žalobce nepřešlo na jeho právního nástupce (Economia, a.s.), a proto ztráta způsobilosti být účastníkem řízení na straně žalobce, tedy jeho zánik, vede k nedostatku podmínky řízení na straně žalobce, která je neodstranitelná a neumožňuje v řízení pokračovat, a ve smyslu § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odůvodňuje odmítnutí žaloby.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 věta první s.ř.s., neboť žaloba byla odmítnuta.

P o u č e n í: Proti rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 18. prosince 2014

JUDr. Ing. Viera Horčicová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Válková